

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un sir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

Reforma agrară la Crăciunel.

— Care a fost scopul reformei agrare? — Situația Românilor din Crăciunelul de jos. — Cum sunt apărați Sașii și cum sunt disprețuiți țărani români. — Cine a avut dreptate? —

— *Articol venit din afară.* —

II.

În numărul trecut al foii am vorbit despre istoricul moșiei baronești din Crăciunel. Am arătat acolo cum Românii au fost batjocoriți pe timpul urgiei ungurești și cum așteptau ei să li-se facă dreptate în Țara Românească.

Mizeriei fără seamăn și nedreptății strigătoare la ceriu, care a fost zmulgerea pământului din mâinile țărănilor români și excluderea lor dela câștigarea pământului, noul stat român a voit să pună capăt prin aducerea unei legi de foarte mare importanță, căreia i-s'a zis: reforma agrară, adică schimbarea mare a treburilor de pământ sau, în limbajul de toate zilele: împărțirea pământului. *Scopul acestei legi a fost să slujească trebuințele poporului și dreptatea, în așa fel însă ca nici țara să nu păgubească.* Oare așa s'a tradus în faptă legea în comuna Crăciunel?!

Starea Românilor din aceasta comună a fost următoarea: *Numărul locuitorilor din Crăciunel atinge cifra de 2000. Sunt peste 300 familii. Numărul vitelor cornute este cam 1000, iar oi sunt peste 2800.*

Cât pământ avea comuna Crăciunel? Și cum era împărțit înainte de reforma agrară?

În hotarul Crăciunelului sunt de tot 4207 jugăre. Înainte de reforma agrară din acestea jugăre 1858 și 938 □ st. au fost în mâinile țărănilor, restul de 2348 jug. 662 st. a fost în mâinile sașilor Ambrosi și Karres din Mediaș. Din cele 1858 jug. 938 □ st. ale țărănilor 1113 jug. 750 □ st. e arător. Grădini sunt 43 jug. 826 □ st., cositor 293 jug. 184 □ st., pășune 301 jug. 1554 □ st., pădure 6 jug. 1195 □ st., interne și locuri incultivabile 194 jug. 1554 □ st., vii și altele cam 5 jugăre. Așadar țărani din Crăciunel aveau pentru 1000 vite cornute și 2800 oi cam 301 jug. 1554 □ st. pășune, din care numai 280 jug. este pășune comună. Și unde era această pășune? În locul cel mai rău, în mare parte dincolo de Târnăvă. Din cei 2000 locuitori abea câteva sute aveau pământ, majoritatea familiilor cu câte de 3—4 membri au fost fără pământ, pentru-că chiar de s'ar fi împărțit tot pământul, totuși numai 2 jugăre ajungeau pe câte un locuitor. Se știe însă, că 194 jugăre 1045 □ st., sunt interne și locuri pustii, apoi 43 jugăre 826 □ st., sunt grădini, 5 jug. □ vii, 301 jug. pășune, apoi din cele

1113 jugăre arător erau atunci în mâinile țărănilor dela cari nu se ia pământul, prin urmare ar fi rămas de împărțit 2348 jug. 662 □ st.; pământul cumpărat de banca săsească din Sibiu dela baronul Bánffy. Acum chiar de s'ar fi împărțit tot acest pământ abea ar fi venit pe câte un îndreptățit 2—3 jugăre. Cu drept cuvânt au cerut deci țărani români să se împartă toată moșia băncii săsești, respective a familiilor Karres și Ambrosi. Dar credeți, că așa s'a întâmplat?!

Credeți, că li sa făcut dreptate țărănilor români din Crăciunel prin reforma agrară?!

Cetiți cele ce urmează și vă veți lumina. Pentru-ca să nu se facă turburări și încurcături cu înfăptuirea reformei agrare, s'a făcut o lege și s'a spus, că nu se poate lua și tăia pământul așa după cum ar dori-o oamenii sau după cum le-ar dicta inima și mintea, ci după anumite măsuri de ordine. Din cele câte v'am spus ar reieși că numai din motive de dragoste față de țărani sau din interese naționale trebuia să se exproprieze moșia întregă a băncii săsești. Nu! Au fost și motive legale de drept ca moșia să treacă la țărani și anume:

1. *imobilele acestea fiind ale unei instituțiuni de bancă, puteau fi expropriate în întregime.*

2. *moșia fiind cumpărată de familiile Ambrosi și Karres în anul 1919, putea fi expropriată conform ordonanței Consiliului Dirigent, fiindcă vânzările de atunci aveau de scop eludarea legii agrare.*

Banca săsească voia să facă din această moșie colonie germană, să aducă nemți de cine știe unde și să-i vâre printre Români, ca să se facă aici săsime. Dar văzând sașii, că războiul a fost câștigat de Români și că pământurile se vor împărți țărănilor, aînț-zvei s'au pus la lucru și s'au gândit una și bună și au vândut moșia familiilor Karres și Ambrosi și apoi au mai vândut câteva părțile unor țărani bogăți, cari trebuiau să fie prinzători de fulgere în viscolul ce urma să vină. Dar oamenii săraci ce au căpătat? Dl Karres nici nu a fost nicicând agronom (plugar) iar dl Ambrosi avea moșie la Proștea-Mare.

Ce a făcut așadar comisiunea peste pământuri din Alba-Iulia?

A lăsat cea mai bună și cea mai mare parte din moșia lui Ambrosi neexpropriată.

Contractele băncii săsești au fost găsite de bune.

Pentruce s'au făcut toate acestea? Fiindcă dl Ambrosi spunea, că el vrea să facă din moșia sa „fermă de model“ pepinieră, școală de vie și câte toate. Și apoi a spus, că moșia nu este numai a lui, ci a copiilor și neamurilor lui. Prin urmare sunt mai mulți stăpâni, la fiecare rămâne moșie, că sunt plugari. Înțadar au strigat țărani, că asta este o nedreptate, că Ambrosi n'are de gând să facă fermă model, sau școală. Înțadar au spus țărani, că aci banca săsească din Sibiu a vrut să-și bată joc de reforma agrară, țărani n'au fost ascultați. S'a dat dreptate Sașilor.

Și acum, fraților, ce s'a întâmplat?

Iată, că suntem în anul Domnului 1924, luna Martie. Și vin oameni năcăjiți și revoltați din Crăciunel și ne spun, că dl Ambrosi își vinde moșia și o parcelează și o vinde la țărani. Ci-că s'a bătut doba, că cine vrea să cumpere să vină cu creșterii și să facă târg. Va să zică nici tu fermă de model, nici tu pepeniște, nici tu școală de altoit vie, ci speculație, afacere și câștig. Pentrucă vedeți, oameni buni, Sasul nu-și vinde moșia cu 500 lei jugărul, cum e prețul dela exproprie, ci cu 30,000 și 40,000 lei.

Dar atunci întreb, pentru Dumnezeu de ce i-s'a lăsat neexpropriată moșia?!

Să facă gheșeft?! Să câștige bani pe spatele țărănilor?! Nu, asta e prea mult.

Datoria noastră este să venim îndată și fără zăbavă în ajutorul țărănilor.

Ne adresăm deadreptul dlui prefect, dlui deputat și dlui senator al Blajului să intervină la oficiile de drept, la Minister sau Parlament, sau unde se poate și să se ia momentan în revizuire toată chestia moșiei dela Crăciunel, făcându-se dreptate Românilor, țărănilor noștri cinstiți.

Creдем, că cuvântul nostru nu este un strigăt în pustiu, ci mai curând un strigăt de alarmă către toți bunii și cinstiți Români!

Gheorghe Târnăvean.

Sborul împrejurul lumii în aeroplan. În 25 Martie a început sborul împrejurul lumii în aeroplan, sbor pe care-l fac americanii și englezii. Americanii pornesc din Monica, va să zică dinspre miazăzi spre răsărit, cu patru aeroplane, englezii din Havre și dinspre răsărit spre miazăzi. Aviatorii americani cred că vor face încunjurul pământului în 4 luni și jumătate, englezii în 4 luni.

Cum stă lumea și țara

Ce se petrece la sfatul dela Viena.

Sfatul dela Viena s'a început în săptămâna trecută. Dar chiar în prima ședință a trimișilor bolșevici cu trimișii români, s'a întâmplat ciocnirea din cauza Basarabiei. Rușii au cerut să se facă votare în Basarabia, spunând, că România stăpânește pe nedreptul Basarabia. În acest înțeles Krestinsky, șeful bolșevicilor a citit o scrisoare a guvernului bolșevic. În schimb nici șeful delegației române, dl Langa-Rășcanu nu i-a rămas dator cu răspunsul. În numele guvernului a citit și dânsul o declarație, că România nu stă de vorbă cu Rușii asupra Basarabiei care e românească și vrea să rămână românească.

Se prea poate ca sfatul dela Viena să se sfârșească încă în săptămâna asta, căci dacă bolșevicii nu-și iau gândurile dela Basarabia, atunci Românii nu mai au pentru ce să-și piardă vremea prin Viena, bătând toaca la urechea surdului! Dar nu Basarabia îi doare așa tare pe bolșevicii dela Moscova, ci aurul românesc pe care li-l cer acum Românii și de care nu mai pot da seamă. De mult nu mai au nici o lețcaie din el, l'au păpat de tot și acum au scornit zarva cu Basarabia, doar vor putea scăpa să nu-l mai plătească României, dacă în schimb ne vor recunoaște și ei unirea Basarabiei, de care acum se cațără cu mâni și cu picioare, spunând, că Basarabia nu e românească.

In Grecia s'a votat republica.

Adunarea națională a votat detronarea familiei domnitoare și a proclamat republica. După o știre a unei gazete dela Viena, se spune, că regele Gheorghe și regina Elisabeta nu peste multă vreme vor părăsi România și se vor așeza, până la alte vremuri mai bune, în Anglia.

Studentii dela Văcărești au fost eliberați.

Ei sunt pe picior liber afară de Moța.

Am publicat în numărul trecut al foii, că în ziua de 29 Martie se va începe judecata procesului celor 6 studenți închiși la Văcărești, acuzați că au vrut să răscoale țara împotriva jidanilor și să omoare însemnați oameni politici despre cari se spune, că ar fi pretini și sprijinitori ai jidanilor.

La judecarea procesului a fost de față lume multă. Peste o mie de studenți universitari au venit cu steaguri naționale în fruntea lor, ca să-și arate dragostea ce o păstrează față de studenții închiși la Văcărești, luptători însuflețiți pentru neamul românesc împotriva străinilor cutropitori.

În sala de judecată nu a putut să intre nimeni fără bilet de intrare scris și înscușinat de către președintele curții cu jurați. S'au dat adevărate lupte între cetățeni și studențime ca să se poată strecura în sala de ședințe. Studenții și studentele au venit cu toții îmbrăcați în port național. Acuzații de asemeni s'au înfățișat cu toții în fața judecării, în costum național, fiecare student în portul ținutului de unde s'a născut.

În apărarea studenților acuzați au venit peste 30 de avocați cari au făcut cauză comună cu studenții și s'au lăsat să-și apere pe studenți fără nici o plată. Inșiși studenții acuzați: Corneliu Zelea Codreanu, Ioan Moța, Tudor Popescu, Corneliu Georgescu, Ilie Gârneață și Radu Mironovici au ținut să se apere și singuri, spunându-și deschis păsurile sufletesti în fața judecătorilor. Durerea care clocotia ca o furtună în sufletele lor tineresti, s'a revărsat senină și curată și învaluită de o adâncă îngrijorare pentru viitorul țării și a neamului în fața primejdiei jidovești. Cu toții până la unul și-au spovedit sufletul tineresc în fața judecătorilor, mărturisind, că mai bine sunt gata să moară oricând decât să știe că odată țara va ajunge sub stăpânirea bănească și în robia economică a jidovimeii. După ce au fost ascultații și au vorbit și mulți dintre avocații

apărători, judecătorii s'au retras în camera de chibzuire și după o sfătuire de o jumătate de ceas, s'au rentors în sala dezbaterilor. Primul jurat a citit sentința adusă asupra acuzațiilor, *achitându-i pe toți*.

Verdictul juraților.

A stărnit o însuflețire de nedescris în rândurile tinerimii. Ba putem spune, că țara întreagă a fost plăcut atinsă și mulțămă de judecata dela București. Studenții au și fost puși pe picior liber, afară de Moța, care a rămas închis sub cercetare pentru împușcarea lui Vernicescu.

Inainte de judecată: Studentul Moța a tras 8 focuri de revolver asupra unui fost tovarăș.

În procesul studenților s'a amestecat o întâmplare grea. Cu o zi înainte de judecată studentul Moța, chemase la sine în temniță pe studentul Vernicescu dela Orșova, care încă fusese alături de student în mișcarea contra jidovimii. Vernicescu a și venit, găsindu-l pe Moța în cancelaria închisorii.

Moța cât ce l-a văzut pe Vernicescu i-a strigat:

— *Fă-ți cruce că te împușc!*

În clipa următoare a și tras asupra lui mai multe focuri de revolver rănindu-l la braț și prin plumăni. Vernicescu, căzu jos, a fost dus în stare foarte grea la un spital. S'au făcut, se înțelege, numai decă cercetări, că de unde avea Moța armă în închisoare. Se spune, că i-o adusese un student într'o pâine.

Studentul Moța se zice că s'a folosit de această armă în potruiva lui Vernicescu pentru că acesta i-ar fi tradat pe tovarășii săi, descoperind poliției toate planurile lor atunci când, de altă parte, se arăta că el este una cu studenții.

Vină mare s'a găsit că are conducere în închisorii, care n'a găsit calea să împiedice ajungerea revolverului în închisoare. Pentru acest caz directorul închisorii Văcărești a fost ridicat din slujbă.

Foita „UNIRII POPORULUI“.

Pe'ntors.

Nu era Ghița Stăvarului atât de sărac, cât se n'abia ce băga în gură. Nici nu era atât de sgârcit, să lege banul cu șapte noduri, sau să pună trei lăcate pe podul cu cârnații în căpriori.

Dar avea omul un nărav rău: nu se ținea de vorbă, de l'ai fi jurat pe toate icoanele din biserică. Când îți făgăduia Ghiță, că-ți vine mâine la coastă, puteai pleca liniștit, să-ți cauți alt coș. De se întâmpla să deie din mâni și din coate spunând, că n'are vreme, că nu te poate ajuta, puteai să te pregătești cu de-ale gurii și pentru el, că în zorii zilei îți bătea în poartă.

Odată, — într'o toamnă ploioasă, — i-se îmbolnăvise rău nevasta. Și ca om, care ținea la obiceiurile din bătrâni, chemă întâi pe părintete să-i cetească o sfântă slujbă.

Veni după părintele chiar Ghiță, cu capul lui.

— Părinte! Să vii să cetești Lenii ceva slujbă. Îi beteagă de moarte. O săgeată prin cap și-o i-au fierbințeli în tot capul. Nu știu o fi călcat în vr'o pocitură ori i-o fi făcut cineva vre-un farmec, sau e dela Dumnezeu? Să vii părinte, că nu mai poate de dureri“.

— „Viu Ghiță“ — îi răspunse părintele, căutându-și patrafirul. Dar să știi, că slujba numai plătită se primește“.

— „Plătesc părinte. Cum să nu plătesc. Cât ceri, atâta-ți dau. Numai s'o mai ușureze Dumnezeu“.

Își luă părintele molitvelnicul învăluit în patrafir și porni spre casa omului. Ceti o sfântă slujbă și ceru plata:

— „Treizeci de creștari, bade Ghiță“.

— „Bine părinte! Aicia am cinsprezece creștari, iar poimâne o să-ți dau și pe ceilalți. Acum n'am nici o'un sfirțal mai mult“.

Părintele se supără.

— „Dar bine Ghiță, cum ne-a fost înțelesul? Ai zis, că plătești, cât îți cer! Acum te faci într'o dungă?... Bine! Și părintele desfășură patrafirul de pe molitvelnic, îl acață de gât, deschise cartea și se făcu că cetește.

— „Ce faci părinte“?

— „Getese pe 'ntorsul. Iau slujba înapoi dacă D-ta așa te ții de vorbă“.

— „Ba, n'o lua, părinte“, — se speria Ghiță. „Iat'ăcea și ceilalți creștari“, — făcu el, scotocind cu degetele prin fundul șerpărilor.

Când era părintele de-o svărlitură dela casa omului, numai ce-aude pe Ghiță strigând.

— „I-a'n fă bine părinte, să-ți spun ceva“!

— „Spune Ghiță, că te-ascult bucuros“!

— „Uite, părinte. M'ai lăsat fără un creștar în casă. N'am cu ce cumpăra nici o lumină să s'o pun betegii în mână, de s'o 'ntâmpla să 'nchidă ochii. Va muri mai rău decât o păgân! Și-ar fi păcat, părinte“...

— „Și nu cumva ai vrea să-ți dau bani îndărăt? Banii, pentru cari eu am muncit“? Să-ți fac slujba de-a geaba“?

— „Nu de-a geaba părinte. Să-ți cotesc într'o zi la vară pentru treizeci de creștari. Eu am plătit slujba omeneste, D-ta îmi plătește o zi de coasă. Fă țârgul părinte, că nu-i rău“.

Părintele, cât de milă, cât de-a avea un coș pentru treizeci de creștari, scoate banii bucuroși și-i dă omului.

— „Dar să nu mă minți Ghiță, că cetești pe 'ntorsul și-mi iau slujba înapoi“!

— „Vai de mine, părinte“, — îl încredință Ghiță.

Trec zilele, vine coasa ierbii. Într'o Duminică seara, trimite părintele vorbă lui Ghiță, că pe Luni în zorii zilei să fie cu coasa în lunca din Valea Făgădăului.

— „Spune-i părintelui, că de bună seamă“.

Dar nu era Ghiță omul care să se țină de vorbă. Ba, că vine mâine, ba că poimâne, ba că la cositul otăvii, trecu și toamna și părintele nu-l putu prinde la lucru.

— „Mă Ghiță, tu ești om fără rușine“, — înfruntă părintele, întâlnindu-l odată pe puntea

Marile adunări ale partidului național, în Capitală.

Duminecă Partidul Național a ținut o mare adunare la București, în sala Dacia. Au luat parte 10,000 de cetățeni din capitală și țărani din vechiul regat. La cuvântul de chemare al frunțașilor partidului național au alergat atâția cetățeni lăsați după dreptate, încât marea sală a hotelului Dacia nu a putut cuprinde atâta potop de lume. A trebuit să se țină în acelaș timp a doua adunare în curtea țixită de cetățeni, și a trebuit să se țină și a treia adunare în stradă, pentru lumea care nu mai putuse străbate nici în sală, nici în curte.

Au ținut cuvântări numeroși frunțași ai partidului național din vechiul regat. Au vorbit apoi d-nii Iuliu Maniu, Alex. Vaida Voivod, Mihai Popovici și alți numeroși frunțași ai partidului național din Ardeal, spunând, că guvernul liberal trebuie să plece ca să poată veni la cârma statului guvernul partidului național, cel cu adevărat dorit și așteptat de întreaga țară, ca să conducă țara mai bine ca ori care alt partid.

În toată țara se vor mai ținea adunări de ale partidului național, după ce începutul s'a făcut în capitala țării, lupta de răsturnare va continua cu aceeaș bărbăție

Alegerea dela Romanai.

Guvernul a ieșit zdrobit în alegerile dela Romanai față cu candidații opoziției. Candidatul liberal a avut 14,000 voturi față de 27,000 voturi câte au avut împreună candidații opoziției. Dacă aceia nu ar fi fost desbinați, azi în locul alesului liberal, ar fi fost ales ori candidatul partidului național, ori cel țărănist. Iată de ce se bucură guvernul când vede că partidele din opoziție nu se pot înțelege împreună — vorba românului: când doi se ceartă, al treilea câștigă!

Monului. „Spune mai bine, că nu mai vrei să-mi plătești datoria, ca să știu, de ce să mă țiiu“.

— „Vai de mine părinte, da cum să zic eu una ca asta?“

Când mă știu dator, ar fi păcat de Dumnezeu, să zic, că nu vreau să plătesc? Dar vezi D-ta, am și eu una alta de isprăvit și eu cred, că nu s'au gătat zilele. Va veni și rândul D-tale. La D-ta nu se găte lucrul nici odată“...

E mult de-atunci. Au trecut patru ani încheiați și Ghiță al Stăvarului, încă nu-i șters dintre datorații părintelui.

Dar de câteori îi iasă în oale, părintele se silește să stoarcă dela Ghiță legământul, că nu-i mai plătește, bine știind cât de sucit e omul acesta.

— „Spune-mi măi Ghiță mai bine că nu vrei mâne la lucru, decât să zici că vrei și nu-ți areți obrazul“.

Și vorba asta n'o scoți din Ghiță nici cu cleștele. Căci dacă l-ar scăpa gura s'o spună, de bună seamă, în ziua următoare ar fi în brazda părintelui și s'ar scăpa Sfinția Sa, să tot mute din calendar în calendar numele lui Gheorghe Stăvaru între datorații cei noi.

Năravul din fire n'are lecuire.

Petrea Dascălu.

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului“.

Schimbarea guvernului francez.

În urma unui vot de nelcredere, din pricina unei legi a ministrului de finanțe, primul ministru francez, dl Poincaré, a prezentat abdicarea întregului minister. Dar președintele republicii, după ce a primit abdicarea, a însărcinat cu formarea noului guvern tot pe fostul primministru, dl Poincaré. În împrejurările prin cari trece azi Franța și cu ea întreagă Europa, nu este nimeni mai chemat la cârma Franței, decât Poincaré, om de stat foarte înțelept și dărz apărător al drepturilor poporului francez.

Dl Poincaré a și format noul guvern și s'a prezentat în Parlament, unde a fost primit cu mare însuflețire de către Parlamentul întreg.

Grăunțe sufletești.

Pedepsele păcatului.

Domnul spune foarte limpede la profetul său Ezuchieli: „Și de se va abate dreptul dela dreptatea sa și va face nedreptate, toate dreptățile lui, care le-a făcut, nu se vor pomeni“. (18, 24). Luorul acesta e ușor de înțeles: Închipuiți-vă un neguțator, care și-a așezat toate averile sale pe o naie. Vine o furtună, se cufundă naia dimpreună cu toate comorile de pe ea. O singură greșeală sau nefericire a prăpădit întreagă averea neguțatorului. O brumă în luna lui Maiu sau o grindină în Iunie, Iulie ori August prăpădește toate florile și toate sămănăturile. Ni-se pare cam mare pedeapsa, dar așa este. **Prin un singur păcat de moarte omul pierde vrednicia tuturor faptelor sale bune săvârșite înainte de păcat.**

Vița de vie dacă e tăiată de pe trunchiu nu mai produce; trupul, să fie cât de frumos, nu poate face nimic fără suflet; apostolii într'o noapte n-au putut prinde nici un singur pește — întocmai așa nu poate să facă nici omul, până este întinat cu păcat de moarte, nici o faptă bună care să și numere ceva întru împărăția cerurilor. **Așadar faptele noastre bune, făcute până suntem întinați cu păcate de moarte, nu profitesc nimicu în ceruri.** Asemenea este sufletul păcătos unei pustietăți, în care nu crește nimic, ci numai spini și mărăciuni.

Pluta, a cărei cârmă este stricată, se lovește când de un țarmure când de altul, până se desface și se strică. Așa pățește și omul, a cărui cârmă — mintea — este stricată de păcatele cele multe și grele, — atâta se tot lovește când de un năcaz când de altul, până ajunge la nefericire totală și atunci, în locul Spiritului celui Sfânt, **se sălășluiește întru dânsul diavolul**, care aduce apoi cu sine **draoia tuturor păcatelor.**

Și pentruca nefericirea să fie deplină mai urmează pedeapsa cea mai grea, **pieterea fericirii veșnice.** Mărul putred nu se mai păstrează, ci se aruncă la porci, așa și sufletul cel păcătos, se aruncă în întunerecul cel mai din afară, unde este durere și scrâșnirea dinților. Esau și-a vândut dreptul de întâia naștere pentru un blid de linte, noi ne-am vândut dreptul la împărăția cea cerească pentru o plăcere de o clipită.

Strămoșii noștri, Adam și Eva, au simțit, îndată după păcatul strămoșesc, o neliniște mare sufletenscă, tot asemenea și Cain, îndatăce a omorât pe fratele său Avel. Aceeăș neliniște sufletească o simțim și noi după fiecare păcat de moarte. Și neliniștea aceasta se

schimbă rând pe rând într'o muștrare amară a conștiinței, care ne roade într'una. Dar Adam și Eva n-au simțit numai această neliniște, ci au mai fost izgoniți și din raiu, și au început a pătimi, și a suferi, și au venit asupra lor **boale și năcazuri fără de sfârșit.** De multe ori pedepsește Dumnezeu păcatul și cu **foamete.** Pildă cea mai bună este a fiului rătăcit, care în urma păcatului a fost silit să se nutrească cu roșcovele ce le mâncau porcii, iar câte odată nici pe acelea nu le avea. Dacă mai adaugem **cinstea și averea pierdută** după câte un păcat, de pildă la păcatul necumpătului în beutură ori la al furtului, am înșirat toate urmările păcatului atât aici pe pământ cât și în lumea cealaltă. Se împlinește deci prorocia lui Ieremie, care zice: **„Și vă voi bate pe voi cu mână întinsă, și cu braț tare, și cu mârnie și cu urgie mare“** (21, 5).

Să ne dăm deci bine sama de răutatea și de pedepsele păcatului! Avem încă vreme, ne putem întoarce dela păcatele noastre și să fim vii. Să zicem deci și noi cu fiul cel rătăcit: **„Greșit-am Doamne“,** greșit-am și fărădelege am făcut **„și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău“.** **„Indură-te însă spre mine Dumnezeule după mare îndurarea ta și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea“.**

Părintele Iuliu.

De prin sate.

Sfințire de clopote în Sebeșul de sus (jud. Bistrița Năsăud).

Astăzi, când aproape peste tot domnește un dor nebun după avuții, inima credincioșilor buni — presaltă de bucurie auzind și văzând fapte mari săvârșindu-se din credință în Dumnezeu spre mărirea Lui și a s. Sale Biserici.

În 23 Martie lucruri înălțătoare s'au săvârșit în parohia **Sebeșul de sus** (așezată la poalele munților în protopopiatul Bistriței). Parohia e condusă de preotul Ioan Groze, cunoscut de toți ca un adevărat părinte, care tuturor toate s'a făcut — numai ca parohia să se ridice. În cauza agrară nu a cruțat nimic, ci mână în mână cu delegații comunei a alergat și a luptat până ce hotarul comunei sfâșiat de vitregia timpurilor trecute, astăzi a ajuns în mâinile celor ce se cade.

Acest preot voinde să-și vadă și biserica sa ridicată și convins fiind, că în multe lipsuri ce bănuie, poporul de acasă nu poate răsbi, s'a adresat parohianilor săi — înstrăinați în depărtata Americă și anume lui **Gavril Simionca și Ignat Oltean**, ca aceștia din darurile, cu cari Dumnezeu i-a binecuvântat, să-și aducă aminte de bunătatea lui și să — înmulțămiască — jertfînd pentru s. Biserică de acasă anumită sumă pentru ca să se poată prevedea cu clopote. Și acești fii ai comunei au dat dovadă, că credința înflăcărată de iubire face lucruri mari, căci **Gavril Simionca** a trimis Lei 56000 (cincizeci și șase mii) și o icoană prin Ieromonahul Ilarie Stănescul în valoare de 6000 (șase mii) Lei, deci în total suma de 62,000 Lei, — iar familiei lui Ignat Oltean (și soția Onița) a trimis suma de Lei 50,000 (cincizeci de mii) declarând, că în caz de lipsă e gata să mai trimită și mai mult.

Din aceste daruri s'au cumpărat 2 clopote din Timișoara, cari s'au sfințit în 23 Martie.

Cine ar putea descrie bucuria și mulțămirea poporului și a păstorului? Lacrămi de bucurie isvoriau din ochii tuturor, când la predică s'au adus mulțămite lui Dumnezeu pentru darul credinței și al iubirii, ce o au adus mai sus amintiții binefăcători, iar binefăcătorilor pentru darurile cu adevărat mari ce le-au făcut pentru comuna lor natală.

Sunetul acestor clopote cu acelui vechi formeează un acord din cele mai plăcute. Dela clopotul 2 alui Ignat Oltean au rămas bani în sumă frumoasă, cari se vor folosi pentru pro-

vederea s. Biserici cu alte lucruri folositoare și foarte de lipsă.

Binefăcătorilor de mai sus, a căror fapte vorbesc de sine — să-le răsplătească Dumnezeu pentru darurile pământești cu darurile Sale cele cerești. Dumnezeu să-i țină la mulți ani cu sănătate, ca prin lucru să poată recâștiga, ceea ce au jertfit, și revenind în patrie să se bucure împreună cu cei de acasă de fapta lor.

Privitor.

Știrile Săptămânei.

De știut. Când trimiteți bani la gazetă nu uitați a scrie pe cupon numărul din partea stângă a adresei. Tot așa și când ne scrieți ceva în legătură cu abonamentul.

Gazetarii români din Ardeal, cari au la Cluj o societate a lor numită „Sindicatul Presei Române din Ardeal și Bănat”, au reușit să aibă în Cluj o casină, casa de cetire, pe care au deschis-o în chip sărbătoresc, Duminică în 30 Martie. Deschiderea s'a făcut cu *feștanie* creștinească la care a fost de față lume aleasă din Cluj în frunte cu d. ministru *Alexandru Lapedatu*, cu prefectul Cojocnei și cu primarul Clujului. Cu această ocazie d. prefect Mureșianu a dăruit din fondul cultural al județului 10,000 Lei, iar d. ministru Lapedatu 20,000 Lei. Din partea gazetei noastre a fost de față la deschidere d. A. Lupeanu-Melin, membru în Comitetul Sindicatului.

Sase ani dela unirea Basarabiei cu România-Mamă se implinesc în 9 Aprilie, când se vor face mari serbări în toată Basarabia. Vor lua parte la aceste serbări mai mulți miniștri și se vor arăta în icoane vii cele mai de seamă întâmplări din istoria Basarabiei.

D-l ministru Ionel Brătianu, vrând să caute o carte în biblioteca sa, a căzut și și-a scrintit un picior. În urma acestei întâmplări a trebuit să zacă mai multe zile.

A murit generalul Kuzmanek. Ceice au luptat, în vremea marelui războiu, și au apărut cetatea Przemisl din Galizia își vor mai aduce poate aminte, că comandantul acelei cetăți tari a fost generalul Kuzmanek. Afăm din ziarele nemțești că acest general a murit săptămâna trecută în urma unei boale îndelungate.

Desvelirea monumentului unor eroi. Duminică dimineața s'a desvelit cu mare pompă la ministerul de agricultură monumentul (marmoră de aducere aminte) ridicat în amintirea funcționarilor aceluși ministru, morți pentru patrie în războiul cel mare. A fost de față Majestatea Sa Regele, dl ministru Constantinescu și alții.

Cum a scăzut prețul banilor în diferite țări. În Germania 1 marcă de aur este 1 bilion de mărci de hârtie. În Austria 1 coroană de aur 14 mii 400 coroane de hârtie; în Cehoslovacia 1 coroană de aur 7 coroane și 3 bani de hârtie; în Iugoslavia un dinar de aur 15 dinari și 82 bani de hârtie; în Polonia un zlot de aur 1 milion 800 de mii de zloti de hârtie; în Ungaria 1 coroană de aur 15 mii 800 coroane de hârtie; în România 1 leu de aur 37 lei 37 bani de hârtie; în Italia 1 liră de aur 4 lire 47 bani de hârtie.

Aproape de Neapoli, în orașelul Amalfi și în jur, în urma unor ploi mari a început să se surpe locul, dărâmandu-se numeroase case și gospodării. Sub dărâmături au murit peste 100 de oameni. Guvernul italian a trimis ajutoare în bani și în bucate.

Câte bucate a avut Bucovina în anul trecut. Oficiul de statistică din Cernăuți arată că bucatele produse în Bucovina în anul 1923 prețuesc 2 miliarde 132 mii 544 Lei.

Regele spărgătorilor. În Târgu Mureș a fost arestat de poliție un anumit Treiber János. Acesta a stat mai mulți ani în temniță și a scăpat de acolo înainte cu 2 ani. De atunci a făcut 600 de spărgeri în diferite orașe ale Ardealului, dintre cari 52 în Târgu-Mureș. L-au dus la Cluj, unde va trebui să dea seamă despre toate acestea.

O femeie naște cinci gemeni. În satul Genthin de lângă Magdeburg (Germania) o femeie a născut săptămânile trecute nu mai puțin de 5 copii gemeni deodată. Copiii însă n-au fost sănătoși și au murit îndată după naștere.

Cu acest prilej învățații germani au arătat, că o astfel de naștere este foarte rară și anume în Germania se întâmplă tot cam la 30—40 de ani odată, așadară tot a 42-a milioane de naștere. Doi gemeni se nasc mai des, așa, că tot a 80-a naștere e de doi gemeni; trei gemeni se nasc tot cam la 7000-a naștere, iar patru gemeni tot cam la a 500 de mii naștere.

Revărsarea Mureșului și a Arieșului. În urma topirii zăpezii la munte și a ploilor binefăcătoare din zilele din urmă, atât Mureșul cât și Arieșul s'au revărsat. Dela Feldioara-Războieni (Cucerdes) și până la Aiud Mureșul a ajuns chiar lângă sîne.

Adunarea generală a Reuniunii Meseriașilor din Blaj.

Duminică trecută în 30. III. s'a ținut a XVII-a adunare generală a Reuniunii Meseriașilor din Blaj.

Din rapoartele cetite am văzut cu multă bucurie, că Reuniunea dăinuiește de 20 de ani; că comitetul s'a îngrijit și anul acesta de uciderea de meseriași, că i-a îndemnat să meargă regulat la școală; că s'au ținut mai multe conferințe și șezători literare, la cari au vorbit mai mulți cărturari din Blaj: canonici, profesori, preoți și au cântat și declamat mai multe domisoare. S'au ținut 2 petreceri cu joc și o reprezentare teatrală împreună cu meseriașii și comercianții tineri din Cluj.

Reuniunea are o avere de peste 90 mii de lei, și anul trecut i-s'a înmulțit averea cu 23 mii 397 lei și 30 bani. Are și o frumoasă bibliotecă, ale cărei cărți le cetesc cu mult folos meseriașii din Blaj, și o frumoasă casină, unde-și petrec ceasurile slobode cetind ziare, reviste, jucând biliard și cărți.

Mărturisim sincer, am rămas foarte mulțămiiți de felul cum e condusă această societate și nu ne-am mirat de loc, că meseriașii au răsplătit cu multe și călduroase aplauze pe prezidentul societății, care este dl avocat Dr Ioan Bianu și pe harnicul secretar, dl profesor Ioan Pop de Zăicani, care mai mult a obosit pentru reușita conferințelor și a șezătorilor literare. S'a ales și un ajutor de secretar în persoana dlui Ioan Trifan precum și un bibliotecar, dl Teodor Barna.

La sfârșitul adunării dl *Aurel Perian*, student în medicină și sublocotenent, a ținut o drăguță conferință, arătând urmările groaznice ale alcoolismului, adevărată necumpătului în beuturile bețive.

Adunarea a condus-o viceprezidentul, dl Arcadie Ienășel. Au fost de față aproape toți meseriașii Blajului și mai mulți profesori și alți cărturari.

Adunarea generală a cooperativei „Ajutorul”

Anul trecut au înflințat funcționarii din Blaj o cooperativă (însoțire, tovarășie), pe care au numit-o „Ajutorul”. Aproape fiecare funcționar și-a cumpărat câte-o acție de 500 lei, astfel însoțindu-se și-au adus tot felul de mărfuri, pe cari le-au vândut celor întovărășiți cu preț mult mai ieftin decât celelalte prăvălii. Mai mare bine au făcut însă cu lemnele de foc, cari la „Ajutorul” erau cu cel puțin 50% de lei la vagon mai ieftine decât pe piață.

Această cooperativă și-a ținut întâia adunare generală Duminică în 30 Martie, fiind prezedinte, Par. Ștefan Roșianu, duhovnic teologilor din Blaj.

Din rapoartele cetite s'a văzut, că această tovarășie, pe lângă că a dat toate mărfurile mai ieftin decât celelalte prăvălii, a avut și un frumuseț câștig, pe care l-a împărțit între participanți. „Ajutorul” are astăzi o prăvălie în strada Timoteiu Cipariu, al cărei conducător este fostul primprețor dela Hususău, dl Gregor Șimon.

Fiind condusă de oameni foarte cinstiți, această cooperativă credem că va fi spre mare ajutor celor întovărășiți și va ieftini și piața Blajului.

Noi îi dorim spor și viață îndelungată.

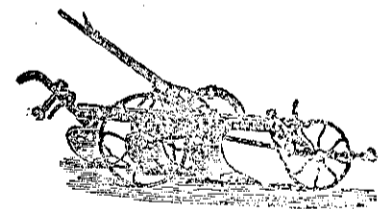
Redactor responsabil IULIU MAIOR.

In toate librăriile din România și în celea ce vând cărți românești în America și în Iugoslavia

Cereți cărți de teatru

pentru diletanți și prunci de școală precum și CALENDARE de ale lui

(36) 2-2 Ioan Baciu din Lugoj, Banat

FRATE
ȚĂRĂN

dacă vreți să aveți
pluguri, mașini de sămăna
și de săpat

bune, ieftine și garantate, căutați
:: cu încredere atelierul d-lui ::

ȘTEFAN PUIA

17 (8-2)

BLAJ, Strada Regina Maria.

Mașini de îmblătit

motoare și unelte economice, reparare
ieftin și pe garanție atelierul

(37) 1-2

Emeric Mayer, Blaj

Str. Regele Ferdinand.

□ □ RECLAMA □ □

:: este sufletul comerțului ::